

(वृत्त-उपेंद्रवजा)

विदर्भ देशीं शिवग्राम मोठें । विराजती सद्गुरुनाथ जेथें ॥
कृपासुधा शांत करी जिवाला । नमूं हृदीं नित्य गजाननाला ॥ १ ॥
मला असें छत्र तुझ्या कृपेचे । जर्गीं न कोणीहि असें जिवाचें ॥
पदीं तुझ्या आश्रय दे नताला । नमूं दयासिंधु गजाननाला ॥ २ ॥
सहा रिपू हे मज त्रास देती । गती न होई परमार्थ पंथीं ॥
सहाय्य दे दीन अजाण बाला । नमूं गुणाधीश गजाननाला ॥ ३ ॥
भवीं बुडालों दिन व्यर्थ गेले । बघून ऐसें मन दग्ध झालें ॥
करास देई शरणागताला । नमूं जगबंधू गजाननाला ॥ ४ ॥
गजानना मंगलधाम देवा । मदंतरी ज्ञानप्रदीप लावा ॥
कृतार्थ मूढास करा दयाळा । नमूं जगत्स्वामी गजाननाला ॥ ५ ॥
अघास गंगा, विधु ताप नाशी । दरिद्रता कल्पतरुहि ध्वंसी ॥
त्रयीं हि त्वदर्शनी ने लयाला । तुला तुला केवि गजाननाला ॥ ६ ॥
तुलाच गाती श्रुती साम गानें । सहाही शास्त्रे, अठरा पुराणें ॥
त्रिमुर्ती येई जन तारण्याला । नमो महासाधु गजाननाला ॥ ७ ॥
मनांत नांदो तव ज्ञानमुर्ती । भजावया दे जन चिती स्फुर्ति ॥
पदाब्जि दे ठाव मला कृपाळा । नमूं जगदंघ गजाननाला ॥ ८ ॥

(टिप :- यापुढे भाग पहिला यातील श्लोक, प्रदक्षिणा, क्षमापण हे येथे म्हणण्यात यावे.)